

ΜΑΪΟΣ, 2019

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Η ανάγκη των νέων για ψυχαγωγία στον ελεύθερο χρόνο τους είναι απαραίτητη και θα πρέπει να θεωρείται δεδομένη. Αναζητούν κάτι το διαφορετικό που θα τους αφαιρέσει από τον πραγματικό κόσμο και την καθημερινή ρουτίνα, από την πίεση, το άγχος και το στρες και θα τους κάνει να αισθανθούν απελευθερωμένοι και διαφορετικοί. Συνήθως όμως αναλώνονται σε λάθος τρόπους ψυχαγωγίας, που έχει ως αποτέλεσμα να τους αποσπά ότι δημιουργικό έχουν και μπορούν να προσφέρουν. Τα ηλεκτρονικά παιχνίδια και ο διαδικτυακός κόσμος είναι συνήθης ύποπτος στην προκειμένη περίπτωση. Τα περισσότερα παιδιά αντί να βρίσκονται σε κάποιο πάρκο ή γήπεδο και να ασχολούνται με κάποια αθλητική δραστηριότητα προτιμούν να βρίσκονται μπροστά από μία οθόνη και να ξοδεύουν ατέλειωτες ώρες χωρίς να καταλαβαίνουν πως η μαγεία βρίσκεται αλλού, χάνοντας έτσι το παιχνίδι της ζωής.

Οι νέοι σήμερα, θα πρέπει να καταλάβουν ότι η ψυχαγωγία θα πρέπει να απομακρύνει την μονοτονία και να ανανεώνει το ψυχικό πνεύμα. Για να γίνει αυτό, θα πρέπει να γίνει σωστή αξιοποίηση του χρόνου σε εποικοδομητικά πράγματα. Τέτοια είναι: μια θεατρική παράσταση, μια ταινία στον κινηματογράφο, μια μουσική παράσταση. Επίσης η ενασχόληση με τον

αθλητισμό και την μουσική είναι μία αξιοσημείωτη λύση. Οι νέοι μπορούν να βρουν τον δρόμο τους και να σκεφτούν σωστά, αρκεί να τους δώσεις τις κατάλληλες συμβουλές, τα σωστά ερεθίσματα και τα κίνητρα για να το κάνουν. Εάν λοιπόν επιλέξουν συνετά και ορθά, μόνο ωφέλιμα θα είναι τ' αποτελέσματα, καθώς θα διδαχτούν και θα ανοίξουν νέοι ορίζοντες μπροστά τους.

Παναγιώτα Σκούμπη, Β2

ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ

Η ανακύκλωση είναι μία διαδικασία, με την οποία επαναχρησιμοποιούνται διάφορα υλικά, όπως αντικείμενα που πλέον δεν αποτελούν αγαθά σε εμάς. Στην διαδικασία αυτή τα απορρίματα μετατρέπονται σε πρώτες ύλες και από αυτές παράγονται νέα προϊόντα. Στόχος της ανακύκλωσης είναι η μετατροπή βλαβερών ουσιών για το περιβάλλον σε λιγότερο ή καθόλου βλαβερά.

Ροδούλα Λούτσου, Β1

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

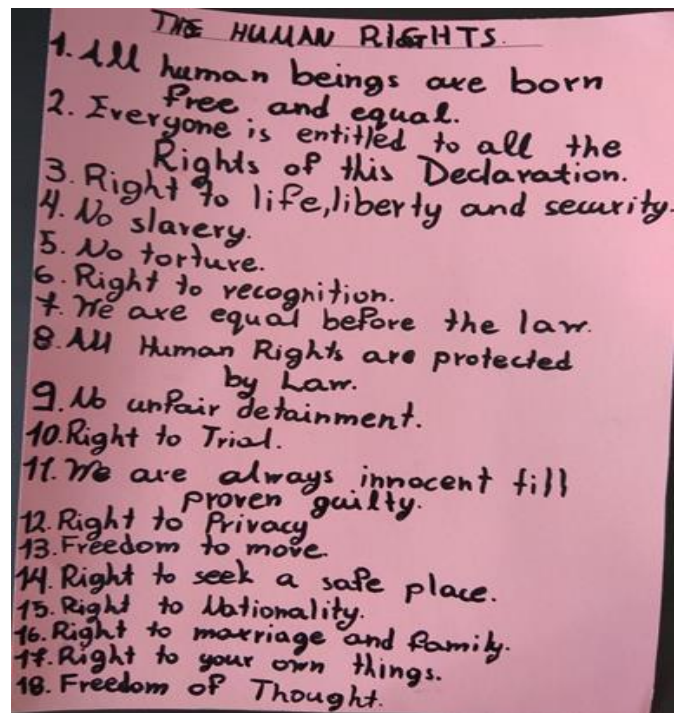
Α
Ρ
Θ
Ρ
Α

Τα ανθρωπίνια δικαιώματα αποτελούν ηθικές αρχές, που θέτουν εγκεκριμένα πρότυπα ανθρωπίνης συμπεριφοράς και συνήθως προστατεύονται ως νόμιμα δικαιώματα κατά το εθνικό και διεθνές δίκαιο. Θεωρούνται ως «κοινώς» αντιλαμβανόμενα αναπολλοτριώτα, θεμελιώδη δικαιώματα που κάθε άτομο δικαιούται από την στιγμή της γέννησής του, απλώς και μόνο επειδή είναι ανθρωπινό ον. Αυτά περιλαμβάνουν αστικά και πολιτικά δικαιώματα όπως το δικαίωμα στη ζωή και την ελευθερία, την ελευθερία σκέψης και έκφρασης, καθώς και την ισότητα ενώπιον του νόμου. Στα ανθρωπίνια δικαιώματα περιλαμβάνονται επίσης, οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα, όπως το δικαίωμα στην εργασία, το δικαίωμα στην υγεία, το δικαίωμα στην τροφή, το δικαίωμα στην κατοικία, την ιατρική περίθαλψη, την εκπαίδευση και το δικαίωμα συμμετοχής στον πολιτισμό. Τα ανθρωπίνια δικαιώματα, λοιπόν, θεωρούνται διεθνή (εφαρμόζονται και ισχύουν παντού) και διαφυλάττουν την ισότητα (ισχύουν τα ίδια για όλους). Το δόγμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχει επηρεάσει καταφανώς το διεθνές δίκαιο καθώς και τα εθνικά συντάγματα, τις πολιτικές των κρατών και τη δράση μη-κυβερνητικών οργανισμών κι αποτελούν τον ακροκρογωνιαίο λίθο της δημόσιας τάξης ανά τον κόσμο. Κατά την ιδέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αν ο δημόσιος διάλογος εν καιρό ειρήνης στην παγκόσμια κοινότητα διαθέτει κοινή ηθική γλώσσα, είναι αυτή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι έντονες αξιώσεις του δόγματος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εξακολουθούν να προκαλούν μεγάλο σκεπτικισμό και διαφωνίες όσον αφορά στο περιεχόμενο, τη φύση και το σκεπτικό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ακόμη και σήμερα. Πράγματι, το ερώτημα τι συνιστά «δικαίωμα» είναι από μόνο του αμφιλεγόμενο και αποτελεί αντικείμενο συνεχιζόμενης φιλοσοφικής διαμάχης. Πολλές από τις βασικές

ιδέες που πυροδότησαν το κίνημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, διαμορφώθηκαν ως επακόλουθο του Β' Παγκοσμίου πολέμου και των θηριωδών του ολοκαυτώματος και κλιμακώθηκαν με την

υιοθέτηση της Παγκόσμιας Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο Παρίσι από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, το 1948. Δύο χρόνια μετά θεσπίστηκε ο εορτασμός της Παγκόσμιας Ημέρας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στις 10 Δεκεμβρίου. Ο αρχαίος κόσμος δεν συμπεριλάμβανε την εύνοια των διεθνών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ο πραγματικός προάγγελος της συζήτησης περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων ήταν η εύνοια των φυσικών δικαιωμάτων που συνιστούσε μέρος της μεσαιωνικής παράδοσης του Φυσικού Δικαίου που πρέσβευαν κατά τον Διαφωτισμό φιλόσοφοι όπως ο Τζον Λοκ, ο Φράνσις Χάτσeson κι ο Ζαν -Ζακ Μπορλάκι ενώ δέσποζε στο Αγγλικό Νομοσχέδιο περί Δικαιωμάτων και τα πολιτικά ιδεώδη της Αμερικανικής και Γαλλικής Επανάστασης.

Τζοάννα Κασάρι Γ1

Σταθοπούλου Βάσια Α2

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΦΙΛΙΑ

Φιλία ονομάζεται η πλατωνική σχέση μεταξύ δύο ή περισσότερων ατόμων ή και διαφορετικού φύλου, με κύριο χαρακτηριστικό την αμοιβαία αφοσίωση και κατανόηση, χωρίς να υπάρχει συμφέρον, κίνητρο ή ανώτερος στόχος. Είναι να εμπιστεύεται ο ένας τον άλλον και να είναι ειλικρινείς μεταξύ τους. Η φιλία δεν καθορίζεται από την φυλή, το χρώμα και την εθνικότητα.

Η φιλία βοηθάει σημαντικά στην κοινωνικοποίηση των παιδιών και στην ανάπτυξη υγιών σχέσεων στους ενήλικες. Παίζει ρόλο στην ανάπτυξη του ατόμου, της προσωπικότητας, της σωματικής και ψυχικής υγείας.

Οι φίλιες είναι γεγονός ότι αποτελούν ένα σημαντικό και αναπόσπαστο μέρος της ζωής μας. Είναι γνωστό ακόμα ότι η φιλία δεν είναι μια εύκολη ή απλή υπόθεση. Για πολλούς ανθρώπους το να κάνουν ή να διατηρούν φίλους είναι δύσκολο. Το να έχει κάποιος αληθινούς φίλους, είναι μεγάλη υπόθεση, ειδικά στις μέρες μας. Πότε όμως είναι μια αληθινή φιλία, προορισμένη να αντέξει στις τρικυμίες του χρόνου και πότε είναι μια μόνο "παρέα", που σήμερα είναι και αύριο δεν είναι;

Το βασικό για να διαχωρίσουμε αυτές τις δύο καταστάσεις, είναι τα κίνητρα. Σε μια αληθινή φιλία, βρίσκομαι μαζί με τον άλλον άνθρωπο για να μοιραστούμε την ίδια την ζωή, τις χαρές και τις λύπες της. Ο αληθινός φίλος είναι συνοδοιπόρος μου, όχι μόνο στις εύκολες και ευχάριστες στιγμές, αλλά επίσης και στις αναπόφευκτες περιόδους θλίψης και δυσκολίας. Μπορούν να σε παρηγορήσουν στις δύσκολες στιγμές αλλά και να είναι δίπλα σου στις ευχάριστες στιγμές. Σε μια γνήσια φιλία

υπάρχει αμοιβαίος σεβασμός, ώστε να υπάρχει ώρα και χώρος για να εκφραστούν όλοι. Είναι όμως παράλληλα έτοιμος να σεβαστεί τις επιλογές μας, έστω και αν διαφωνεί, χωρίς να φύγει από το πλευρό μας αντιθέτως όταν μιλάμε για "σκέτη παρέα" τα κίνητρα είναι διαφορετικά. Εδώ δεν συναντιόμαστε για να μοιραστούμε την ζωή, αλλά μόνο για να ευχαριστηθούμε κάποια συγκεκριμένα πράγματα που τυγχάνουν να μας αρέσουν και των δύο. Σε τέτοιες σχέσεις γνωρίζουμε ότι υπάρχουν όρια στο τι μπορούμε να μοιραστούμε με τον άλλον. Όταν πια ο ένας από τους δύο βαρεθεί ή αν προκύψει κάποια διαφωνία, η "φιλία" αυτή εξαφανίζεται. Κάθε ένας είναι ελεύθερος να επιλέξει το φίλο του και αυτό να το κάνει με πολύ προσοχή γιατί σήμερα σπανίζουν οι αληθινοί φίλοι. Γενικά οι φίλοι είναι πολύ σημαντικοί στη ζωή μας όσο δύσκολο και αν είναι να τους βρεις.

Ελπίδα Μπλάτσου Β2

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ

Ο ρόλος των γονέων δεν περιορίζεται στη γέννηση του παιδιού και στη φροντίδα του. Επεκτείνεται και στην ανάπτυξη ενός υγιούς χαρακτήρα, όπου να μπορεί να αντιμετωπίζει ικανοποιητικά τις προκλήσεις τις οποίες θα βρει σταδιακά στις διάφορες εξελικτικές φάσεις της ζωής του ακόμα και όταν ανεξαρτητοποιηθεί και απομακρυνθεί από το γονεϊκό σύστημα. Για τον σκοπό αυτό οι γονείς είναι απαραίτητο, εκτός των άλλων, να καλλιεργήσουν αξίες και αρχές οι οποίες θα αποτελέσουν συνοδηγό στο παιδί σε όλες τις εμπειρίες και τα βιώματα που θα αποκτήσει. Για τους παραπάνω λόγους η στάση των γονέων έχει πρωταρχική σημασία για τη ζωή του παιδιού. Οι γονείς επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό την ανάπτυξη του παιδιού αφού οι πρώτες εμπειρίες του είναι αυτές που θα "χαράζουν" σε μεγάλο βαθμό και την μετέπειτα ζωή του. Γίνεται λοιπόν κατανοητό ότι η οικογένεια αποτελεί μια δυναμική ενότητα από αλληλοεξαρτώμενα μέλη, που επηρεάζουν το ένα το άλλο. Μέσα σε μια οικογένεια όπου υπάρχει σεβασμός και εμπιστοσύνη, το κάθε μέλος της δέχεται τις επιδράσεις των άλλων μελών και συγχρόνως επιδρά πάνω σ' αυτά. Έτσι και το παιδί, με τη συμπεριφορά του, επηρεάζει τη συμπεριφορά των γονέων του και ως ένα βαθμό τη διαμορφώνει.

Δήμητρα Παπαδοπούλου Γ2

Σχολείο – έφηβοι- συμμαθητές

Οι περισσότεροι ενήλικες ταυτίζουμε το σχολείο κυρίως με την επίδοση στα μαθήματα και δη στους βαθμούς. Ωστόσο, έτσι παραβλέπεται η εξίσου σπουδαία «δουλειά» του σχολείου που σχετίζεται με την κοινωνικοποίηση των εφήβων. Το σχολικό περιβάλλον (καθηγητές και συμμαθητές) συμβάλλει όχι μόνο στην ακαδημαϊκή πορεία του παιδιού, αλλά και στην απόκτηση κοινωνικών δεξιοτήτων.

Κατά τη διάρκεια της εφηβείας διαμορφώνεται ένα βασικό τρίγωνο, με την προσωπικότητα του εφήβου στο κέντρο. Κορυφές αυτού του τριγώνου είναι το σχολείο (καθηγητές, συμμαθητές, μαθήματα), η οικογένεια (γονείς, αδέρφια) και οι φίλοι (φλερτ, παρέες). Καθεμία από αυτές τις «κορυφές» μπορεί να επηρεάσει είτε θετικά είτε αρνητικά τις άλλες δύο και φυσικά μπορεί να ασκήσει δραστική επίδραση στο «κέντρο», δηλαδή στη δομή της προσωπικότητας του παιδιού. Αν, για παράδειγμα, υπάρχει ένα πρόβλημα στην οικογένεια, είναι πολύ πιθανό να επηρεαστεί αρνητικά τόσο η επίδοση στο σχολείο όσο και οι προσωπικές σχέσεις του παιδιού.

Οι σχέσεις που θα διαμορφώσει ο έφηβος με τους συμμαθητές του μπορεί να επηρεάσουν την όλη στάση του απέναντι στο σχολείο. Τα παιδιά πολλές φορές έχουν αντιπάθειες έντονες και ανεξήγητες. Φιλίες και συμμαχίες σχηματίζονται και διαλύονται αστραπιαία μέσα στην τάξη.

Ωστόσο οι καλές σχέσεις με τους συμμαθητές μπορεί να αποτελέσουν πηγή θετικών συμπεριφορών. Αν όμως ο έφηβος αντιμετωπίζει σοβαρές δυσκολίες με τους συμμαθητές του, δεν διαθέτει έναν βασικό πυρήνα φίλων και αυτή η κατάσταση δεν φαίνεται να αλλάζει, τότε αναρωτηθείτε γιατί συμβαίνει αυτό. Η συζήτηση με κάποιους καθηγητές που γνωρίζουν το παιδί θα σας δώσει μια αντικειμενική άποψη για την εικόνα που παρουσιάζει στην τάξη και στα διαλείμματα.

Ίσως χρειάζεται ενίσχυση της αυτοπεποίθησης του παιδιού, μετριασμός του άγχους του ή έλεγχος της επιθετικότητας που εκφράζει και καλλιέργεια των προσωπικών του κινήτρων για καλή συνεργασία με τα άλλα παιδιά και τους καθηγητές.

Σπύρος Μαρινάκης, Άγγελος Μακρής Γ1

ΜΑΘΗΜΑ ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΙΑΣ

Το μάθημα της φιλιαναγνώσιας και συγκεκριμένα το βιβλίο «Τα πουλιά στο χιόνι» της κυρίας Τούλας Τίγκα, το οποίο δουλεύουμε, είναι ένα βιβλίο το οποίο μας έχει συγκινήσει αφάνταστα. Θίγει τόσα θέματα της εποχής μας, όπως είναι ο ρατσισμός, η προσφυγιά και ο πόλεμος. Είναι τρομερό, σε αυτή την εποχή που οι άνθρωποι θέλουν να λέγονται εξευγενισμένοι και πολιτισμένοι, να μένουν πίσω στις προκαταλήψεις και στα στερεότυπα του παρελθόντος, μη θέλοντας πραγματικά να κάνουν τον κόπο να γνωρίσουν έναν διαφορετικό άνθρωπο, που ίσως έχει διαφορετική προφορά ή άλλο χρώμα. Πολλοί ήρωες ήταν αυτοί που μας συγκίνησαν και αποτέλεσαν για εμάς πρότυπο! Ο Πάρκ-Δάσκ, ένας πλανόδιος μικροπωλητής, που παρά τις αντίξοες συνθήκες δεν το έβαλε κάτω. Ο Μπράνκο, ένα παιδί του πολέμου στη Σερβία που από μικρή ηλικία αναγκάστηκε να φύγει από την χώρα του και να καταφύγει χωρίς την θέληση του, μιας και είχε χάσει την οικογένειά του σε μικρή ηλικία, σε μέρη άγνωστα. Η κ.Δόμνα, μια καλοκάγαθη και συμπαθέστατη γηραιά κυρία που ζει με τις αναμνήσεις της Μ.Ασίας, οι οποίες όμως δεν είναι άλλες από λίγα ευχάριστα χρόνια και την πίκρα του διωγμού. Ακόμα ο Τσάρλι, ένας 20χρονος από ένα μέρος της Αφρικής, που αναγκάστηκε να φύγει για να επιβιώσει πουλώντας και αυτός μικροπράγματα. Εν κατακλείδι, αυτό το βιβλίο μας ευαισθητοποίησε και μας έμαθε πως τα προβλήματά μας είναι μικρά, μπροστά στο πόσο μεγάλος είναι ο κόσμος και στο πόσο πιο σοβαρά προβλήματα υπάρχουν από τα δικά μας.

Ντίνη Γεωργία Α1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΙΑΣ

Στο σχολείο μου κάνουμε ένα πρόγραμμα, το οποίο λέγεται φιλιαναγνώσια. Θα ήθελα να σας περιγράψω όλο αυτό το ωραίο και ταυτόχρονα εκπαιδευτικό πρόγραμμα. Πρώτα από όλα, το σχολείο μου έχει μια αίθουσα βιβλιοθήκης. Εκεί πηγαίνουμε και τα δύο τμήματα της πρώτης τάξης. Έχουμε αγοράσει ένα συγκεκριμένο βιβλίο «Τα πουλιά στο χιόνι». Αφού όλοι είχαμε διαβάσει το βιβλίο μέχρι μια συγκεκριμένη σελίδα υιοθετήσαμε, τον πιο ενδιαφέροντα για εμάς, χαρακτήρα του βιβλίου. Γράψαμε σε μικρά κίτρινα χαρτάκια το όνομα αυτού του ήρωα. Μπορώ να πω, ότι αυτή η διαδικασία μου δημιούργησε πολλά συναισθήματα χαράς, ενθουσιασμού και περιέργειας για την εξέλιξη του ήρωά μου. Τις περισσότερες φορές, η καθηγήτριά μας μάς έθετε ερωτήσεις, οι οποίες μπορούσαν να απαντηθούν, διαβάζοντας εκείνη την ώρα κάποιες σελίδες. Όλο αυτό με τις ερωτήσεις μας έβαζε να σκεπτόμαστε πολύ, και να μπαίνουμε στη θέση ή να παίρνουμε τον ρόλο του χαρακτήρα. Όσο για το βιβλίο, είναι γεμάτο περιπέτεια, χαρακτήρες οι οποίοι πέρασαν δύσκολα, αλλά στο τέλος τα κατάφεραν. Τέλος, θα ήθελα να αναφέρω, ότι το κίνητρο, για να ξεκινήσει αυτό το πρόγραμμα, ήταν το μάθημα της Λογοτεχνίας που μας ενθουσίασε.

Φώτης Ντίνης Α2

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Στο σχολείο του μέλλοντος ο εκπαιδευτικός γίνεται συνεργάτης και καθοδηγητής. Εγκαταλείπει τον ηγεμονικό ρόλο του παντογνώστη, οργανώνει, εμπνέει και δημιουργεί βιωματικές δραστηριότητες. Οι μαθητές εργάζονται σε ομάδες, συλλέγουν αποτελεσματικά τις πληροφορίες, τις αξιολογούν, τις επεξεργάζονται ακολουθώντας το πνεύμα της συνεργατικής μάθησης με σκοπό τη βιωματική γνώση και διδασκαλία. Μεταμορφώνει τον παθητικό μαθητή σε δημιουργό και υπεύθυνο της δικής του γνώσης. Τα βιβλία και τα τετράδια αντικαθίστουνται από "ηλεκτρονική τσάντα" (ατομικό tablet) με αλληλεπιδραστικό εκπαιδευτικό λογισμικό, ενώ ο μαυροπίνακας της τάξης παραχωρεί τη θέση του στην ψηφιακή οθόνη, όπου αποτελεί τον πυρήνα της καθημερινής διδασκαλίας και της συνεργασίας των ομάδων.

Ραφαηλία Κωτσιοπούλου & Σοφία Βασιλοπούλου Β1

ΝΕΟΚΛΑΣΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ ΑΡΓΟΥΣ

Κατά την διάρκεια μιας διδακτικής επίσκεψης που πραγματοποιήσαμε στην πόλη του Άργους στις 21 Φεβρουαρίου 2019, μαθήτριες του τμήματος Γ1 πήραν μια διαφωτιστική συνέντευξη από την κυρία Τσεκούρα.

Τι σπουδές έχετε κάνει;

Έχω σπουδάσει αρχικά ιστορία και αρχαιολογία στα Ιωάννινα και στην συνέχεια σπούδασα θεατρολογία στο Ναύπλιο. Έχω ολοκληρώσει το μεταπτυχιακό μου το οποίο σχετίζεται με τη δραματική τέχνη και τις παραστατικές τέχνες στην εκπαίδευση και στην διά βίου μάθηση. Επίσης έκανα μια διπλωματική εργασία, η οποία έχει σχέση εν μέρη με το πρόγραμμα που κάναμε, που αφορούσε την χρήση τεχνικών του θεάτρου σε προγράμματα μουσείων. Εκπονήσαμε δηλαδή ένα πρόγραμμα, που κατά την διάρκεια του οποίου δουλέψαμε τρεις πίνακες από όλους όσους έχει το μουσείο με τέτοιες τεχνικές. Ήθελα να δω κατά πόσο μπορεί αυτό να αρέσει στα παιδιά και αν θα ξαναπάνε στο μουσείο. Τελικά είχε επιτυχία γιατί πέρασαν και καλά και θυμούνταν πράγματα και τους άρεσε όλο αυτό που έζησαν στο μουσείο.

Πώς θα μπορούσαμε να πείσουμε τα παιδιά να επισκεφτούν ένα μουσείο με την θέλησή τους;

Για μένα είναι βασικό να καταλάβουν τα παιδιά ότι τα μουσεία μας αφορούν, γιατί εκεί βρίσκουμε την ιστορία μας. Αυτό όμως δεν μπορεί να συμβεί όταν κατά την επίσκεψή τους στο μουσείο απλώς κάποιος τους μιλάει. Θεωρώ ότι πρέπει να έχεις μια βιωματική σχέση, να το ζήσεις, είτε το

μουσείο είτε τον χώρο έξω. Άρα, τα μουσεία πρέπει να οργανώνουν προγράμματα στα οποία ο επισκέπτης ή η ομάδα ή τα παιδιά, είτε με την οικογένειά τους είτε ανεξάρτητα, να μπορούν να κάνουν κάποια βιωματικά εργαστήρια είτε με θέατρο είτε με τέχνες. Έτσι σιγά σιγά θα αρχίσουν να το αγαπάνε γιατί δεν θα είναι καταρχάς ένας χώρος βαρετός. Όταν σκεφτόμαστε «μουσείο», το πρώτο πράγμα που μας έρχεται στο μυαλό είναι «βαριέμαι». Όταν, λοιπόν, το ζεις μέσα από παιχνίδια, θεατρικές παραστάσεις, μέσα από ρόλους που μπορεί το ίδιο το παιδί να υποδυθεί μέσα στο μουσείο και να το ανακαλύψει, τότε νομίζω ότι θα του αρέσει. Θα το επισκέπτεται συχνότερα.

Συμβαίνει το ίδιο με τα βιβλία;

Το ίδιο ισχύει και με τα βιβλία. Όταν καταλάβεις ότι το βιβλίο ή το μουσείο ή ο χώρος που είσαι σε αφορά και κάνεις πράγματα δημιουργικά μέσα από αυτό, μπορείς να διαβάσεις πιο ευχάριστα. Σχετικά με τα βιβλία υπάρχουν πολλά προγράμματα που περιλαμβάνουν κυνήγι θησαυρού, βιβλιομαχίες κ.λ.π. Έτσι αποκτάς μια πρώτη επαφή και το κίνητρο να διαβάσεις περισσότερα βιβλία. Αυτό φυσικά ισχύει για όλες τις ηλικίες, καθώς όλοι μας έχουμε την δυνατότητα να ανακαλύψουμε μέσα από όλες αυτές τις διαδικασίες. Ακόμα και οι ενήλικες, οι οποίοι συνήθως πείθονται δυσκολότερα, όταν καταλάβουν την μαγεία των βιβλίων και αφεθούν σε αυτά, έχουν

πολλά να μάθουν.

Ποιά είναι η πολιτιστική αξία του Άργους;

Το Άργος για εμένα είναι μια πολύ ωραία πόλη. Παρόλα αυτά δεν έχει καταφέρει να δείξει όλες τις ομορφιές που διαθέτει. Αυτό θα έπρεπε να αλλάξει με διάφορες εργασίες που θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν στην πόλη. Ωστόσο, υπάρχουν διάφοροι λόγοι για τους οποίους δεν έχει γίνει αυτό.

Πιστεύετε ότι υπάρχουν κτίρια τα οποία θα έπρεπε να συντηρούνται καλύτερα;

Ναι! Ένα τέτοιο κτίριο είναι οι οικίες του Τσώκρη και του Χαρίλαου Τρικούπη, οι οποίες είναι σημαντικά και εμβληματικά κτίρια. Είναι καταπληκτικά και από άποψη αρχιτεκτονικής αλλά και από άποψη ιστορίας. Ειδικά του Τρικούπη είναι μοναδικό, καθώς βρίσκεται σε έναν αρχαιολογικό χώρο.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΑ ΣΠΗΛΙΑ ΚΑΨΙΑ

Το Σπήλαιο Κάψια βρίσκεται 15 χιλιόμετρα μακριά από την Τρίπολη και 1,5 χιλιόμετρο από το χωριό Κάψια. Οι ειδικοί το έχουν κατατάξει στον κατάλογο των 10 πιο αξιόλογων σπηλαίων της ελληνικής επικράτειας. Βρίσκεται στην περιφέρεια της κλειστής γεωλογικής λεκάνης του Μαντινειακού οροπεδίου και συνδέεται με το περίπλοκο σύστημα από φυσικές καταβόθρες που χαρακτηρίζουν τον υδροφόρο ορίζοντα. Ανάμεσα στα ευρήματα του σπηλαίου συγκαταλέγονται ανθρώπινα οστά και πήλινα καθημερινά σκεύη.

Το σπήλαιο ερευνήθηκε πρώτη φορά από το Γάλλο αρχαιολόγο Γουσταύο Φουζέρ το 1887 στο πλαίσιο των ανασκαφών του στη Μαντινεία Αρκαδίας. Το 1911 γίνεται η επίσημη ανακοίνωση για τον σπηλαιολογικό αυτό θησαυρό και αποτελεί γεγονός που σηματοδοτεί το παγκόσμιο ενδιαφέρον για την ελληνική κρυφή γη. Το 1974 ανακαλύπτεται και νέο τμήμα του σπηλαίου, προκαλώντας ρίγη συγκίνησης στους φυσιοδίφες και τους ρέκτες. Το σπήλαιο αποδεικνύεται βιβλίο καταγραφής γεωλογικών συμβάντων. Πάνω του έχει αφήσει πιστοποιημένα ίχνη μια μεγάλη πλημμύρα. Και ταυτόχρονα έρχονται στο φως μέσα από τα βάθη της γης λυχνάρια, εργαλεία, δαλυχόποδα (γρύλος των σπηλαίων), θραύσματα οστών που διηγούνται την ιστορία της επιβίωσης.

Ένας από τους χώρους του σπηλαίου της Κάψιας έχει το όνομα «Αίθουσα των Θαυμάσιων». Χρώματα εκρηκτικά, κόκκινα και κίτρινα και γαλάζια δημιουργούν ένα έργο τέχνης απaráμιλλης ομορφιάς φτιαγμένο από την ίδια τη φύση.

Κατερίνα Αλεξοπούλου & Γαβριέλα Βασίλε, Γ1

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ ΚΛΕΩΝΗ ΦΛΕΣΣΑ

(ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ)

Σε ποια ηλικία νιώσατε να σας γοητεύει ο χώρος της σκηνοθεσίας;

Νομίζω ότι γύρω στην ηλικία των 19-20 ετών. Η αλήθεια είναι ότι ήθελα να σπουδάσω αρχιτεκτονική και στην συνέχεια σκηνοθεσία. Έκανα και τα δύο παράλληλα.

Όταν ανακοινώσατε την επιθυμία σας υπήρξε στήριξη;

Ναι! Υπήρξε πάρα πολύ μεγάλη στήριξη από την οικογένειά μου

Ποιες ήταν οι αντικειμενικές δυσκολίες για μια γυναίκα Ελληνίδα που αποφάσισε να ασχοληθεί με την σκηνοθεσία;

Την εποχή εκείνη, όταν είπα πως θέλω να ασχοληθώ με την σκηνοθεσία, η αλήθεια είναι ότι δεν καταλάβαιναν τι ακριβώς εννοούσα και μου έκαναν διάφορα ερωτήματα όπως, «Τι είναι αυτό; Τι θα κάνεις; Πως θα το αντιμετωπίσεις; Πόσο δύσκολο είναι;», μέχρι που τους καθυσάχασα λέγοντάς τους τι είναι ακριβώς και με ενθάρρυναν. Οι δυσκολίες, όμως, στο επάγγελμα την εποχή που ξεκίνησα εγώ ήταν πολλές. Να φανταστείτε, είμαι στην πρώτη δεκάδα των γυναικών που ξεκίνησαν την

σκηνοθεσία στην Ελλάδα. Αυτό ήταν δύσκολο για δύο λόγους. Ο ένας λόγος είναι, γιατί το επάγγελμα θέλει τον σκηνοθέτη "αρχηγό", να κατευθύνει όλο το συνεργείο. Ο δεύτερος λόγος ήταν ότι η πλειοψηφία ήταν άνδρες, δηλαδή ο διευθυντής φωτογραφίας, ο ηχολήπτης κλπ. εκτός από τους υπεύθυνους στο μακιγιάζ που ήταν γυναίκες. Αυτό αποτελούσε μια επιπρόσθετη δυσκολία, γιατί δεν δεχόντουσαν μέσα στον χώρο τον δικό τους να μπει μια γυναίκα, η οποία θα ήταν πάνω από αυτούς. Αυτή ήταν η δυσκολία που αντιμετώπισα από την αρχή. Πρώτη φορά που έκανα γύρισμα στην ΕΡΤ, το συνεργείο μου είπε «Μην έρχεσαι εσύ. Θα πάμε εμείς να κάνουμε αυτό που θα μας πεις». Βεβαίως δεν το δέχτηκα και κάπως έτσι ήταν η πρώτη μου εμπειρία με την ΕΡΤ.

Επηρεαστήκατε από κάποια σχολή;

Όχι, δεν επηρεάστηκα από κάποια σχολή. Απλώς αγαπώ πολλούς σκηνοθέτες διαφορετικών στοιχείων.

Ποιες οι συμβουλές που θα δίνετε σε έναν νέο άνθρωπο σήμερα που θα ήθελε να ασχοληθεί με τον χώρο της σκηνοθεσίας;

Να το παλέψει, γιατί είναι μια πάρα πολύ ωραία δουλειά, έχει πολύ δυσκολία αλλά είναι πραγματικά πάρα πολύ δημιουργική. Δεν τελειώνει ποτέ αυτό το όνειρο, γιατί είναι σαν κάθε φορά που ονειρεύεσαι τελικά να πραγματοποιηθεί το όνειρό σου.

Το ντοκιμαντέρ ως είδος το επιλέξατε ή σας επέλεξε;

Δεν είναι ότι έχω επιλέξει μόνο το ντοκιμαντέρ. Είμαι σκηνοθέτης, οπότε κάνω πάρα πολλά πράγματα, όπως το θέατρο.

Το ντοκιμαντέρ απαιτεί ειδικές γνώσεις;

Δεν είναι θέμα γνώσεων .Τις γνώσεις θα τις αποκτήσεις σταδιακά .Εκείνο που πρέπει να ξέρουμε για ένα ντοκιμαντέρ είναι ότι πρέπει να είσαι πολύ επίμονος και να κάνεις πολύ καλή έρευνα, διότι εκεί στηρίζεται το αν θα βγει καλό ή όχι.

Τι σας ενέπνευσε στην ιστορία της Ελένης Αλταμούρα και αποφασίσατε να ασχοληθείτε σκηνοθετικά;

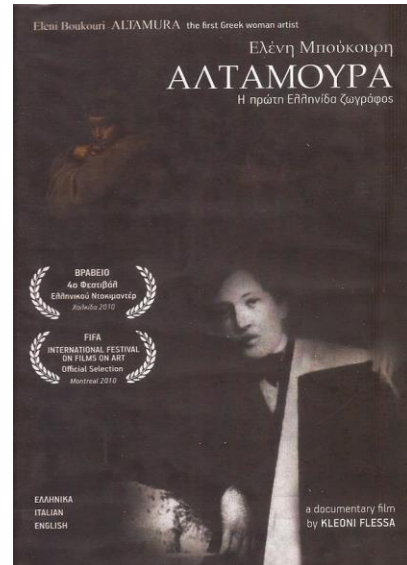
Λοιπόν, η ιστορία της Ελένης για εμένα ήταν μια ανάγκη να μιλήσω για μια γυναίκα, την οποία αγνοούσανε ακόμα και τα βιβλία της ιστορίας τέχνης και δυστυχώς την αγνοούν ακόμα. Ήθελα πάρα πολύ να πω αυτή την ιστορία, για να γίνει γνωστή σε περισσότερο κόσμο στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό.

Πιστεύετε πως η σκηνοθεσία είναι δημιουργικότητα και φαντασία ή τεχνική και μέθοδος;

Είναι ένας συνδυασμός και των δύο περιπτώσεων. Πρέπει δηλαδή να μάθεις πολύ καλά να οργανώνεις τις σκέψεις σου και πως θα τις κινηματογραφήσεις. Θα πρέπει επιπλέον να μάθεις ιστορία τέχνης και τέλος ,να αφήνεις την φαντασία σου να λειτουργήσει.

Φανταζόσασταν ποτέ πως θα φθάνατε στην επιτυχία;

Δεν ξεκινάς ποτέ για να φτάσεις στην επιτυχία, ξεκινάς με το να κατακτήσεις το όνειρό σου και μέσα σε αυτόν τον αγώνα μπορεί να έρθει και η επιτυχία. Οτιδήποτε θελήσεις πρέπει να το ξεκινάς με ένα όραμα, με σκοπό να είναι σωστό και όμορφο, οπότε μέσα σε αυτή την λογική νομίζω ότι κάθετι μπορεί να γίνει επιτυχία κάποια στιγμή.

Αλεξοπούλου Κατερίνα Γ1**Solmeister**

Ο Solmeister είναι ένας πολλά υποσχόμενος, νέος μουσικός. Η συνέντευξη δόθηκε τηλεφωνικά. Η ανταπόκρισή του ήταν άμεση μετά απο μήνυμα που του παραδόθηκε μέσω facebook και μας παραχώρησε την παρακάτω συνέντευξη.

Ποιά είναι η ιστορία πίσω απο το 'solmeister' ;

Όταν ήμουν μικρός, νομίζω γυμνάσιο πήγαινα, είδα το American Pie και χαρακτηριστικά θυμάμαι ότι μου άρεσε πολυ ο stifler stifmeister οπότε σκέφτηκα: 'εμένα με λένε Σολιδάκη, άρα solmeister'

Πως ξεκίνησες να ασχολείσαι με την μουσική;

Όταν ήμουν 15 ετών, ανακάλυψα ένα φόρουμ, στο οποίο βρήκα πολλές πληροφορίες για το εγχώριο hip hop. Στον πατέρα μου άρεσε πάρα πολύ το ξένο χιπ χοπ και πολλές φορές "έκραζε" το εγχώριο. Εγώ μεγάλωσα πιστεύοντας πως όντως το εγχώριο χιπ χοπ δεν είναι τόσο ωραίο- ενδιαφέρον με το ξένο. Τελικά αποδείχθηκα λάθος. Τα πρώτα μου μουσικά βήματα έγιναν μαζί με φίλους, αν και κατά την διάρκεια αυτών είχα σκαμπανευάσματα, δηλαδή έβγαζα κάποια κομμάτια, άλλα τα άφηνα στην τύχη τους. Ύστερα το 2015 έβγαλα έναν πιο ολοκληρωμένο σόλο δίσκο "νύχτες πρεμιέρας", ο οποίος περιείχε κομμάτια battle-rap αλλά και πιο συναισθηματικά. Τέλος έβγαλα ένα άλμπουμ στα τέλη του 2016, το "cool kids never die" που τα κομμάτια εκεί δεν ήταν το ραπ που είχα συνηθίσει να κάνω αλλά κάτι πιο διαφορετικό. Στις 13 Σεπτέμβρη θα κυκλοφορήσει ο νέος μου δίσκος με τίτλο "χάρτινο βασίλειο".

Ποιά ήταν η αντιδράση του κοινού όταν ξεκίνησες να κάνεις ένα πιο διαφορετικό είδος ραπ;

Η αντίδραση του κοινού ήταν πολύ θετική και ομολογώ πως δεν το περίμενα. Συγκεκριμένα θυμάμαι ,πως λίγο πριν βγάλω το κομμάτι 'σελήνη', στου οποίου το βιντεοκλίπ φορούσα μολύβι στα μάτια, εγώ και ένας καλός μου

φίλος σχολιάζαμε: "Μπορεί να φάμε και ντομάτες αλλά δεν πειράζει, έχει πλάκα"

Πως ήταν τα εφηβικά σου χρόνια;;

Μπορεί στα τραγούδια μου να αναπολώ την εφηβεία και ειδικά τα 16 χρόνια μου αλλά η αλήθεια είναι πως δεν πέρασα και τέλεια. Εκείνη την περίοδο "είχε σπάσει" η πρώτη μου παρέα, δεν είχα για καιρό φίλους, κλείστηκα στον εαυτό μου αλλά ταυτόχρονα άρχισα να ανοίγομαι προς την μουσική. Έτσι έμαθα να εκφράζω τις ανησυχίες μου και τους φόβους μου.

Λίγα λόγια για το WNC:

Το συγκρότημα WNC το ξεκίνησα εγώ αρχικά και έβγαζα ένα κομμάτι κάθε Τετάρτη. Μετά το εγκατέλειψα. Στην συνέχεια ο draps, τον οποίο γνώρισα το 2012 ως φαν, θέλησε να το αναστήσει. Πρώτος ήρθε ο Sikone Brando με τον οποίο ήμασταν φίλοι και τους έφερα σε επαφή. Μετά ήρθε ο Geo. Ύστερα μπήκε ο Mr.Blaze με τον D.Cypher. Έπειτα μπήκε ο STK

και τέλος η Marseaux. Έτσι το συγκρότημα συνεχίζει μέχρι σήμερα να προβάλλει "κομμάτια" στο youtube με χιλιάδες views.

Κυριακοπούλου Γεωργία Γ1

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ ΣΤΟΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

Πώς αποφάσισες να συμμετέχεις στον μαραθώνιο;

Σχεδόν κάθε χρόνο συμμετάσχω στους μαραθώνιους που γίνονται στην περιοχή μας.

Σε επηρέασαν οι φίλοι σου σε αυτήν την απόφαση;

Όχι! Εγώ πρότεινα στους φίλους μου να πάμε. Στην αρχή δεν ήθελαν αλλά τελικά κατάφερα να τους πείσω. Οι περισσότεροι φίλοι μου τελικά συμμετείχαν. Οι υπόλοιποι δεν ήθελαν, γιατί πίστευαν ότι δεν θα τα καταφέρουν.

Τι γνώμη έχουν οι γονείς και οι καθηγητές σου για την συμμετοχή σου;

Ο πατέρας και τα αδέρφια μου συμμετείχαν! Επίσης την επόμενη μέρα στο σχολείο οι καθηγητές μου επαίνευσαν εμένα και τα υπόλοιπα παιδιά που συμμετείχαν.

Πιστεύεις πως θα έπρεπε να συμμετέχουν περισσότεροι συμμαθητές σου και αν ναι γιατί;

Πιστεύω πως θα έπρεπε να συμμετέχουν περισσότεροι, διότι ο συγκεκριμένος μαραθώνιος γίνεται μόνο μια φορά τον χρόνο και είναι μια πολύ ευχάριστη εμπειρία. Γι'αυτό με παραξένεψε που συμμετείχαν μόνο τόσοι συμμαθητές μου.

Υπήρχε κάτι που σου έκανε εντύπωση κατά την διάρκεια του αγώνα;

Μου έκανε εντύπωση που υπήρχαν τόσοι πολλοί θεατές οι οποίοι μας εμπύχωναν.

Επίσης, στο τέλος του μαραθωνίου υπήρχαν χυμοί για να δυναμώσουν τους αθλητές, καθώς και πολλοί άνθρωποι οι οποίοι μας χειροκροτούσαν και μας έδιναν συγχαρητήρια για την συμμετοχή μας.

Πώς σου φάνηκε η εμπειρία αυτή;

Ήταν πραγματικά μια αξέχαστη εμπειρία και σίγουρα θα συμμετείχα ξανά αν είχα την ευκαιρία. Ήταν κάτι που σίγουρα με χαρακτηρίζει σαν άτομο, αφού ο στίβος είναι μία από τις αγαπημένες μου ασχολίες.

Πώς ένιωσες την στιγμή που τερμάτησες;

Ένωσα μεγάλη χαρά και ικανοποίηση, καθώς η προσπάθεια που είχα καταβάλει ήταν αρκετά μεγάλη. Έτσι, η στιγμή του τερματισμού σε συνδυασμό με τα χειροκροτήματα και την υποστήριξη που δέχτηκα από τους ανθρώπους που βρίσκονταν εκεί, θα μου μείνουν αξέχαστα.

Κάνεις κάποιο άθλημα;

Εξασκούμε στο άθλημα του στίβου από τον Οκτώβρη. Είναι πολύ σημαντικό για εμένα,

καθώς είναι κάτι το οποίο απολαμβάνω αρκετά.

Θα το πρότεινες και σε άλλους;

Φυσικά! Το προτείνω ανεπιφύλακτα σε όσους θα ήθελαν να ασχοληθούν με αυτό. Είναι πάρα πολύ ευχάριστο άθλημα, γίνεται σε εξωτερικό χώρο, οπότε εκτός από μια καλή προπόνηση απολαμβάνει κανείς και τον καθαρό αέρα.

Εσένα σε βοήθησε το άθλημα αυτό στον αγώνα και αν ναι με ποιόν τρόπο;

Η αλήθεια είναι ότι με έχει βοηθήσει αρκετά, καθώς έχει βελτιωθεί, σε μεγάλο βαθμό η αντοχή και η δύναμή μου. Αυτοί ήταν οι βασικοί παράγοντες που συνέβαλαν για το ξεκίνημά μου στο άθλημα αυτό.

Πιστεύεις ότι το σχολείο μας μπορεί με κάποιους τρόπους να ωθήσει τους μαθητές στην γυμναστική και αν ναι με ποιούς;

Είναι κάτι αρκετά δύσκολο. Παρ'όλα αυτά, πιστεύω πως, με λίγη θέληση θα μπορούσε το σχολείο μας να συνεισφέρει σε μια προσπάθεια για τη βελτίωση της σωματικής μας κατάστασης. Για παράδειγμα, θα μπορούσαν να αυξηθούν οι ώρες της φυσικής αγωγής, να ενημερωθούν όλοι οι μαθητές σχετικά με την αξία της γυμναστικής και να πραγματοποιηθούν κάποια προγράμματα σχολικών αγώνων.

**Βασίλε Γαβριέλλα-Μαρία
Αλεξοπούλου Κατερίνα
Κυριακοπούλου Γεωργία Γ1**

ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Η Εθνική Ελλάδα του ποδοσφαίρου γυναικών είναι το αντιπροσωπευτικό συγκρότημα της Ελλάδας σε διεθνείς ποδοσφαιρικές διοργανώσεις και μεμονωμένους αγώνες.

Μεγαλύτερη διάκριση της εθνικής Ελλάδος γυναικών είναι η παρουσία της στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 ως διοργανώτρια. Στην Ολυμπιάδα του 2004

αντιμετώπισε στον όμιλό της τη μετέπειτα χρυσή ολυμπιονίκη ΗΠΑ και την Βραζιλία που κατέκτησε το αργυρό μετάλλιο, καθώς και την Αυστραλία, με απολογισμό τρεις ήττες σε ισάριθμα παιχνίδια και με συνέπεια να αποκλειστεί. Η ομάδα δεν έχει καταφέρει έως σήμερα να συμμετάσχει στο Ευρωπαϊκό και το Παγκόσμιο πρωτάθλημα γυναικείου ποδοσφαίρου.

Η Εθνική Ελλάδα ποδοσφαίρου γυναικών έδωσε τον πρώτο της επίσημο αγώνα το 1991 απέναντι στην Εθνική Ιταλίας στο Βιτερμπό (ηττήθηκε 0-6). Μεγαλύτερη νίκη της ομάδας είναι το 9-0 απέναντι στην Αρμενία και ήττα το 0-8 από την Ουγγαρία.

**Βάσια Τριανταφύλλου
Δήμητρα Παπαδοπούλου Γ2**

LA CASA DE PAPEL

LA CASA DE PAPEL

Η τέλεια ληστεία ή La casa de papel είναι ισπανική τηλεοπτική σειρά με συνολικά 15 επεισόδια. Το Netflix αγόρασε τη σειρά αργότερα και ξεκίνησε την προβολή της τον Δεκέμβριο του 2017, έτσι το κοινό της αυξήθηκε κατακόρυφα και έγινε η πιο δημοφιλής μη αγγλόφωνη σειρά στην ιστορία του Netflix, ενώ εμφανίζεται στις 10 πιο δημοφιλείς σειρές στις προτιμήσεις του κοινού στο IMDb. Οκτώ ληστές κλείνονται στο Βασιλικό Νομισματοκοπείο της Ισπανίας στη Μαδρίτη κρατώντας ομήρους το προσωπικό και μια ομάδα επισκεπτών μαθητών με σκοπό να παραμείνουν για 11 μέρες, ώστε να μπορέσουν να τυπώσουν 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Φορούν μάσκες που απεικονίζουν τον ζωγράφο Σαλβαντόρ Νταλί και χρησιμοποιούν ονόματα πόλεων για ψευδώνυμα. Το σχέδιο της ληστείας ανήκει στον επονομαζόμενο «Καθηγητή», ο οποίος κινεί τα νήματα από ένα μυστικό κρησφύγετο. Αυτός στρατολόγησε τους υπόλοιπους, βάσει των προσωπικών τους ικανοτήτων αλλά και γιατί είναι άτομα που, για διάφορους προσωπικούς λόγους, δεν έχουν τίποτα να χάσουν και άρα αποφασισμένοι για όλα. Η συμμορία είχε περάσει 5 μήνες προετοιμασίας και εκπαίδευσης σε ένα αγρόκτημα έξω από το Τολέδο. Οι προσωπικές σχέσεις μεταξύ των ληστών αλλά και με τους ομήρους θα δημιουργήσουν αρκετές επιπλοκές στο σχέδιο που ο καθηγητής έχει μελετήσει μέχρι την τελευταία του λεπτομέρεια.

Το κτίριο του Βασιλικού Νομισματοκοπείου περικυκλώνεται από την αστυνομία και τις

Ειδικές Δυνάμεις και τον ρόλο του Διαπραγματευτή αναλαμβάνει η επιθεωρήτρια Ρακέλ Μουρίγιο, μια γυναίκα με σοβαρά οικογενειακά προβλήματα. Μαζί της θα καταφέρει να πιάσει επαφή ο μυστηριώδης Καθηγητής, κάτι που και θα τον βοηθήσει και θα τον δυσχεράνει ταυτόχρονα στην εκπλήρωση του σχεδίου του. Την επιθεωρήτρια θα δυσκολέψει και η παρουσία των μυστικών υπηρεσιών και των άνωθεν κρατικών επεμβάσεων, καθώς μεταξύ των ομήρων είναι και η κόρη του Βρετανού πρέσβη στην Ισπανία, η Άλισον Πάρκερ.

Κατά την διάρκεια της σειράς συχνά ακούγεται σε πολλές σκηνές το τραγούδι-ύμνος της ιταλικής Αντίστασης στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο Bella ciao.

Οι πρωταγωνιστές της σειράς είναι:
Ο Άλβαρο Μόρτε στον ρόλο του Profesor (ο καθηγητής)

Η Ιτσιάρ Ιτούνιο στον ρόλο της επιθεωρήτριας Ρακέλ Μουρίγιο

Η Ούρσουλα Κορμπερό στον ρόλο της Τόκιο

Χρυσούλα Μακρή Γ1

Μάγια Αντωνάκου Γ1

Διαδικτυακά παιχνίδια

Το *League of Legends* (γνωστό ως lol) είναι ένα παιχνίδι MOBA (Multiplayer Online

Battle Arena) που αναπτύχθηκε και δημοσιεύθηκε από την εταιρεία Riot games. Η πρώτη κυκλοφορία ανακοινώθηκε στις 8 Οκτωβρίου 2008, και κυκλοφόρησε επίσημα στις 27 Οκτωβρίου 2009. Το παιχνίδι είναι Free to Play, που σημαίνει ελεύθερα μπορεί κάποιος να παίξει αρκεί να έχει το παιχνίδι αυτό εγκατεστημένο στον υπολογιστή του. Ωστόσο, υπάρχουν οι ανάλογες επιλογές στον παίκτη να αγοράσει κάποιους ήρωες ή κάποια "Skins". Στο παιχνίδι τον Νοέμβριο του 2011 ήταν εγγεγραμμένοι περισσότεροι από 32 εκατομμύρια παίκτες σε όλο τον κόσμο. Είναι διαθέσιμο σε διαφορετικές γλώσσες, ανάμεσα σε αυτές και τα Ελληνικά από τα τέλη Ιουνίου 2012. Επίσης από το Μάρτιο του 2013 είναι διαθέσιμο και για το Mac OS X.

Σπύρος Μαρινάκης Γ1

Το PlayerUnknown's Battlegrounds

(συντομογραφία: PUBG) είναι διαδικτυακό battle royale παιχνίδι πολλών παικτών. Εκδότης και δημιουργός είναι η PUBG Corporation, θυγατρική της νοτιοκορεάτικης Bluehole. Το παιχνίδι βασίζεται σε προηγούμενες τροποποιήσεις που δημιουργήθηκαν από τον Μπρένταν "PlayerNunknown" Γκριν για άλλα παιχνίδια χρησιμοποιώντας ως πηγή έμπνευσης την ταινία Battle royale και επεκτάθηκε σε αυτόνομο παιχνίδι κάτω από την δημιουργική καθοδήγηση του Γκριν. Στο παιχνίδι, μέχρι εκατό παίκτες πέφτουν με αλεξίπτωτο σε ένα νησί και ψάχνουν για όπλα και εξοπλισμό για να σκοτώσουν άλλους, αποφεύγοντας τον θάνατο. Η διαθέσιμη ασφαλής περιοχή στο χάρτη του παιχνιδιού μειώνεται σε μέγεθος με την πάροδο του χρόνου, κατευθύνοντας τους επιζώντες παίκτες σε αυστηρότερες περιοχές για να κάνουν μάχες. Ο τελευταίος παίκτης ή ομάδα κερδίζει τον γύρο.

Η Γ΄ ΤΑΞΗ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΟΥΤΣΟΠΟΔΙΟΥ ΜΑΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΑ!!!

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ

Πότε ένας δάσκαλος είναι περήφανος; Μα, όταν βλέπει τα παιδιά του να ανοίγουν τα φτερά τους και να...πετάνε μακριά.

Όταν τα δει να αρχίζουν να φτιάχνουν το μέλλον τους. Ξέρει πως τους έχει δώσει τις κατάλληλες βάσεις και ουσιαστικά έχουν μεγαλώσει με αυτούς. Αυτά τα χρόνια θα θυμούνται και οι καθηγητές και τα παιδιά. Η περηφάνια φαίνεται στα μάτια των καθηγητών όταν μετά από καιρό τα δουν κάπου..σε ένα άλλο σχολείο να παλεύουν για τους εαυτούς τους...

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

